

BELLPUIG

ARTA

JUNIO-JULIO 1980

nº 0 IV EPOCA

CAP A UNA NOVA ETAPA

Fa uns mesos, els qui feim el BELLPUIG, consideràrem la possibilitat apuntada a una de les nostres habituals reunions, de convertir la revista en quinzenal, modificant, endemés, el seu contingut. Moltes notícies i fets que, a diari, succeeixen i es donen i que al moment de produir-se tenen un marcat interès d'actualitat, passen desapercebuts i no són tractats en la forma convenient i desitjada, precisament per aquesta manca d'actualitat.

Des del moment que el fet, la notícia, es produeix fins que el lector pot tenir una més ampla informació i coneixement per mitjà de les nostres pàgines, molt bé pot passar un mes o mes i mig, ja que els originals, una vegada passats i enviats a l'impremta a Ciutat, restaven un mínim de dues setmanes en arribar a les mans dels lectors. Això fa que el BELLPUIG no tenguí actualitat. No pot ésser viu.

El projecte de fer-lo quinzenal anà prenent força; comportava aquest projecte, entre altres coses per el que en dit abans i al mateix temps, que BELLPUIG canviàs també el seu contingut, renovant-se d'unes, tal vegada; rutinàries col·laboracions.

Aquesta possibilitat d'enfocar la nostre revista cap a una més viva actualitat, cercant una més activa participació de BELLPUIG dins la vida del poble i d'aquest dins la revista, entre altres formes de concepció i idees que anaren sortint a mida que passava el temps i madurava el projecte, anava cobrant força i possibilitats de dur-se a terme.

Convidàrem, amb distintes ocasions, persones que crèiem interessades, als qui exposàrem el fet, demanant-los col·laboració i ajuda. La qüestió econòmica, essent important, no ens assustava massa. La col·laboració, sí.

Poc a poc anàrem perfilant i fent caps per a assegurar la passa que volíem donar. Consegüirem una ajuda econòmica i demanàrem a préstec uns doblers. Això ens bastava per a començar.

Pensàvem que comprant nosaltres les màquines indispensables per a imprimir la revista i sempre i quant comptàssim amb la continuïtat d'uns subscriptors estables, la part econòmica restava solucionada, ja que, realitzant nosaltres mateixos l'impressió, econòmicament seria suportable.

Mancava llavors que aquells als quals s'havien exposat els projectes i que, en principi, havien ofert la seva col·laboració, començassen la tasca.

Aquels projectes i possibilitats apuntades són avui un fet i encara que sia només el principi d'aquesta nova etapa, tens lector, en les teves mans, el resultat.

No ignoram que l'impressió, el contingut, les idees i el nou enfocament que volem per a BELLPUIG no és (no pot ésser) avui l'òptim i desitjat. És sí, creim, important i esperançador.

Esperam lector, artanenc, sàpigues comprendre i perdonar aquestes deficiències que trobaràs dins aquest primer número, i que segurament es donaran també en els següents, però que amb la teva ajuda i l'experiència que anirem adquirint (sobre tot amb la teva col·laboració i participació) anirem subsanant fins a tenir la revista viva, amena i que sia el fidel reflex del viure d'Artà, amb les nostres petites i grans coses, els nostres problemes els nostres desitjos, amb el batec diari d'una comunitat, l'artanenca que viu el seu temps.

Així volem BELLPUIG; obert a tothom, lliure, no sotmès a ningú i amb l'únic fi d'ésser i restar al servei del poble. Per això, perquè aquesta primera passa tenguí la continuïtat desitjada, demanam la teva ajuda i esperam les teves suggerències.

Equip de Redacció.

Anem a jugar

Jugar. Estar bé o malament?

Moure "l'esqueleto" a una sala de festes o una verbenes. És bo o dolent?

Nadar, anar a la platja, passar uns dies o unes setmanes de vacances, és a dir, gaudir d'uns temps d'oci. És bo o pecaminós?

Aquestes, com moltes d'altres preguntes, es fan encara dins uns certs cercles de gent i, a vegades, es respon, inclús en verí, si duen un pes de cert tipus de formació o deformació religiosa o, d'allò que, a vegades, s'ha dit "d'església".

Amb tot respecte pensam que aquestes preguntes no són vàlides. I això, per la senzilla raó de què aquestes actes en sí no poden tenir cap qualificació.

Per altra banda, és un fet que viure, avui i aquí, tenint en compte el tipus de societat que formem i en la qual estem vivint, suposa tenir (per a la majoria) un temps de treball en què l'home i la dona de qualsevol manera són productors (hi ha hagut qualcú que ha definit l'home de la nostra societat industrialitzada com l'home faber); i això suposa també tenir un temps, unes hores i, al llarg de l'any, uns dies o setmanes(1) en què un no està fermat a un horari, a una feina productiva de la qual donar compte i per la qual es retribueixen econòmicament. És el temps de vacances o d'oci i l'home que el viu intensament se l'ha anomenat l'home ludens (l'home que és capaç de jugar).

I és curiós. La majoria de nòstros hem estat educats per saber aprofitar el temps de treball, i no el temps d'oci; per ser productors i no "fruidors". I per això ens és tan fàcil consumir allò que ens dona fet i basta comprar i tan poc crear.

I això una de les conseqüències és la complicació de la vida, inclús el mateix temps de vacances, de tal manera que en lloc de ser un veritable temps de descans, d'acollida, de relacions pacífiques, tranquils, es converteix en una repetició des d'una altra perspectiva del temps de feina. És clar que es pot preguntar: Es pot parlar de l'oci independent del treball?

Normalment l'oci suposa el treball i s'oposa a ell. Suposa el treball, com a descans i repercussió de forces per a tornar a ell i s'oposa a ell, en l'aspecte de ser un impuls per a retrobar altres fonaments a la vida, distints als fonaments de la producció o el consum.

L'oci des d'una perspectiva de realització humana.

¿No pot tenir el joc el poder de relativitzar l'excessiva serietat amb la qual emprendem els nostres treballs i el poder de dominar els nostres prejudicis i amargures?

L'home ludens, com a crítica constant d'una societat construïda segons la imatge de l'home faber. L'oci, el joc, en quan a ser creador; en quan a expressió i adelantament de l'alegria de ser lliure.

L'oci desde una perspectiva de creients.

¿Ens podem acostar a Déu, sentir la seva presència, solament, a través de la serietat d'unes altres i fredes parets d'un temple o bé, a través d'unes cerimònies en les quals tot està previst i no hi ha lloc per la lliure expressivitat o bé només els moments en què ens sentim dèbils com poden ser els moments de sifrent, tristesa o de mort?

¿Hem intentat descobrir Déu, a través de la praxi lúdica?

Per ventura descobriríem vitalment aspectes de Déu i del ser cristià que nòstros no hem imaginat mai. En direm alguns: Gratuïtat-llibertat-alegria-fruïment-capacitat de creació-contemplació de la bellesa-pau-admiració-solidaritat-i-cooperació.

Una darrera pregunta: Té l'home el dret de manifestar la seva alegria, de ser lliure i de jugar en un món en què hi ha tants de sofriments i dolors?

Nòstros respondríem amb una altra pregunta: No té dret l'home d'aprofitar el temps de vacances o els moments d'oci, per a desplegar aquestes capacitats que la societat industrial i de consum quasi ha matat?

(1) Recordem que era tradicional i d'un calor humà extraordinari, a Artà, el fet de què després de les festes de Sant Salvador molta de gent se n'anava a viure, a l'ampla, a la Platja de Canyamel.

CARTA AL DIRECTOR

! Ai, Sa plaça de sa Carn!

Des del carrer de Pedra Plana, sa plaça de sa carn, era, la més avinent pels meus asbarjos d'infant. Era, sa plaça de sa carn, un lloc deliciós, per a mi, com quasi tots els indrets artanencs, on vessaven els pendants dels carrers que hi conflueixen; uns amunt, uns avall. La planura, una mica corba, convidava als jocs i a les trobades; les voravies, a dreta i esquerra, amples i cobertes per grans porxades, donaven recer als mercaders; als dimarts de cada setmana hi havia "plaça". Onsevulla que et giraves, tot eren coloraines: horatilleses i cintes; flocs i fruita; escudelles i ramells; aviram a bon preu. Per la plaça, les dones, traginaven amb senalles plenes i feien xerrameca i destriaven lo bó i millor de les parades. I el peix... aquells peixos bellugadissos i llustats, amb les escates platejades, damunt la pedra estesos; les peixeteres, arregussades les mànigues, els oferien als qui passaven. cridaneres i resoltes, mentre feien correr l'aigua a voler que sortia pels forats de les taules de pedra, corrent, per les canals fins a les clavegueres. La carn, fresca i gustosa, era el plat fort dels venedors i compradors d'aquesta plaça dels meus records. No en va, en serva el nom. Però només li resta el nom. La plaça que avui trepitjam no s'assembla gens ni mica a la nostra d'abans estimada plaça de sa carn. La nostra plaça, ara, em sembla una crucifixió, un mal son, una digestió pesada i agra, amb l'agrura que donen el mal gust i les mescles quan no són païdores.

El que hem de fer, entre tots, és recobrar-la tot adreçant el camí errat. El poble d'Artà no se mereix aquest gra al bell mig de la cara.

NUREDDUNA

BELLPUIG
diàrio de la cultura de la terra i de la vida

REVISTA MENSUAL

Nº 0 - IV EPOCA JUNIO-JULIO

DIRECTOR: Rafael Umbert Sureda

CONSEJO DE REDACCION:

Miquel Morey, Antoni Gili,
Jaume Mayol, Climent Obrador,
Guillem Artigues, Seraff Guiscafré,
Bartomeu Jaume, Gabriel Palou,
Miquel Carrió, Rafel Ginard

REDACCION Y ADMINISTRACION:

SANT SALVADOR, 2, Tel. 562020. Artà

EDITA BELLPUIG

Sant Salvador, 2, Tel. 562020. Artà.

Depósito Legal P.M. 57-1969.

Pregam als subscriptors no residents a Artà i que no hagin satisfet la quota del any actual bo fassin en urgència per gir postal.

LE RECOMENDAMOS ATENCION al presente comunicado:

1 Semana en MADRID desde 4.000 Ptas.

1 Día en GALICIA desde 4.800 Ptas.
(Inclusive Rías Bajas y La Toja)

1 Semana en GALICIA desde 11.685 Ptas.

1 Semana en LONDRES desde 9.200 Ptas.

1 Semana en CANARIAS desde 14.900 Ptas.

Viajes de Novios, Individuales y colectivos. Estados Unidos, Cuba, México, y cualquier parte del Mundo. Billetes Marítimos, Aéreos, Ferrocarril y Autocar a cualquier destino.

Desde su casa a la nuestra (que es también la suya) hay escasos segundos, utilizando el teléfono. Llame, por favor, a los números: 56 34 02 - 56 35 97, donde gustosamente le atenderemos

VIAJES CARDOSA, S. A.

Leonor Servera, 35. CALA RATJADA

M. Tous

Messes de sembrar, segar i batre, més o manco, com ho feien els nostres padrins.

Jo me n'anava a llaurar
i no me'n duia sa rella
i sa meva amor me deia:
Ja hi pensaràs a tornar.

Considerant que, per escriure sobre les messes del sembrar, he trobada manco ajuda entre la gent camperola, voldria passar, tan aviat com una segeta quan surt desesperada de l'arc, el temps que ens separa des de quan el gra cau dins el solc fins que es fa la hora de segar-lo i batre-lo que és el tema que més ens interessa.

Quan en els nostres camps encara no hi havia entrada la màquina moguda pel motor que aixorda i deixa anar un fum que perjudica el lleu; quan l'aire i la mar estaven ben nets d'allò que es diu contaminació; quan amb tota tranquil·litat es deixava la clau en el pany o penjada d'una tatxa a la branca del portal; quan Mallorca merescué del poeta Santiago Rossinyol el sobrenom de l'Illa de la Calma; quan el cel en lloc d'avions i d'autogirs, estava creuat per voltors, milanes i esparvers, són temps que ens queden ja llunyans.

Igualment, hi queden aquells dies hivernencs en els quals, als vespres, amb la claror de llums d'oli, quinqué o llumetes, en acabar de sopar i de resar el Sant Rosari, els amos i missatges se n'entraven a la cuina. A mà dreta d'ella, hi havia la llenyera ben plena de tions i rabasses d'olivera i, a mà esquerra, el cossi i la caldera per a fer la bugada. S'asseien a tibulets, arremolinant-se a la llar per a escalfar-se, comentar com havia anat la feina d'aquell dia i preparar la tasca de l'endemà.

Mentre parlaven d'això, algún paraller feia una camella perquè el parell havia cruïda la que emprava; un altre, amb llendera,

primeta i ajudat d'una passadora, pegava quatre punts al coixí que s'havia reventat entre el cuïro i la lona, fent-hi un esqueix pel qual sortia la palla d'ordi; un altre, tal volta, adobava el lligamorros.

La qüestió era tenir-ho tot a punt, perquè al dia següent sortís tot ben aprofitat.

Una vegada haver acabades aquestes feines, després d'alguna conterella o coverbo, històries d'encantaments o encisos, mal bocí, o amors trencades, prenien alguns fanals de mà. Els fanals eren fets de vidres al quatre costats i amb ells hi havia manco perill de pegar foc, quan cada paraller anava a arreglar el seu parell. Els parallers, ordinàriament, ja no sortien de la boval, perquè solien dormir dins lliteres, darrere el bestiar, damunt màrfegues plenes de palla d'ordi. Els guardians dormien en el sostre.

Com és natural, alguns joves i sempre amb permís de l'amo anaven a festejar, a balls de matances o altres vel·leries, sempre a peu, encara que haguessen de caminar bastants de quilòmetres. Aquestes vel·lades, moltes voltes, acabaven, entre els joves pretensiosos, amb proves de força: tòrcer dits, juntar, tòrcer braç o tirar barra.

Era un honor arribar a ser pareller major, sol s'aconseguia, esmerant-se molt en el seu ofici. El que més bé senyava el tornai, el que llaurava més dret, el que més bé treia les llobades i, a més d'això, tenia qualitats per a manar els altres homes, es feia merèixedor d'aquesta espècie de títol.

Entre la gent que vivia del conreu, els parallers majors eren els més ben pagats i considerats i en els pobles tothom coneixia els parallers majors de tota la seva contrada.

A bastantes possessions hi havia la costum de què el paraller major preparava i ensaïava la llavor que l'endemà havien de sembrar, igualment el paraller major deixava l'abeurador ple, perquè així es podia abeurar el bestiar, abans de començar la jornada.

A més d'això, el paraller major havia de tenir manco son que el gall de llavor.

S'aixecava més prest que tots els altres, anava a l'abeurador, se pegava quatre grapades d'aigua mig gelada per la cara i quedava més desxondit que unes castenyetes. Llavors ben depressa cap a la cuina, atracava unes ramutxalles al foc golgat del vespre abans, bufava un poc amb una bufadora de canya. Quan el foc havia pres força, posava l'olla amb un bon sofrit de verdura, damunt els ferros del foc. Una vegada que començava a ser cuïta

→
la verdura, el paraller major sortia a la clastra i amb veu forta i sonora cridava: .. " Sopes!, Soopes!".

Bono!.Allò era el clarí de diana.Tots els missatges pegaven coça al tapament i " Nom del Pare i del Fill ..." ja eren partits cap a la cuina per escaldar-se una escudella de sopes.Després d'haver-se-les menjades, preni- en un bocí de pa, olives i figues seques per a poder berenar, devers les vuit. Anaven a cercar els sacs de llavor que havien de sembrar, treien els parells de les païsses, els abeuraven, els posaven els coixins,cabeçades amb petits cucalons i dogals, carregaven el sac de la llavor damunt una mula i, pegant bot dalt la mateixa, s'hi aixencaven. Anant així prevenguts, el sac no les podia caure mai i partien cap el sementer que havien de sembrar.

Ens trobam però amb un cas que em pareix
esser digne de citar-lo, ja que sembla romp
el mol.lo, allò que normalment era com una
regla.

A Aubarca allogaren un paraller major que era molt dormidor, possant per condició que no volia aixecar-se abans que els altres missatges i que, quan s'aixecàs,volia trobar les sopes fetes, la llavor ensacada i l'abeura-
dor ple.

En aquesta feina el va suplir una criada que havia nom Catalina.

El primer dia quan va anar a despertar-lc al dematí, li va enflocar aquesta:

Xeque't, paraier major,
que sa taula està posada
i sa llavor ensacada
i s'aigua a sa beurada.
Ja no et puc servir millor.

CARTA AL DIRECTOR

Que hi anau d'equivocada, Comare, vos i el vostro amic i cosí Joan, quan pensau que algú ha escrit i noltros firmat! Vos pot interessar que sigui així, però no ho és. No hi ha emboscats. L'autor de la carta és ben conegut i era un dels que anaren a la covalcada amb l'estol. Com que era l'estol l'afectat, va ser l'estol qui la va reformar i la firmà.Aquesta és una diferència grossa. La vostra és l'opinió d'un particular, la nostra és una opinió de molts.Vós, del camp, en treis entreteniment. Noltros hi hem de treure el pa de cada dia.

Aposta quan parlau dels ideals, que vos deis defensar, i del interessos, que vos deis defensar, s'ha d'entendre bé què és una cosa i què l'altra.Vós anau de paraules, noltros de fets. No basta que vos digueu immaculada. Ho heu de ser.

I a més d'immaculada, vos declarau redemptora.Vos sou l'única capaç d'informar el poble! Perfecte. Li obrireu els ulls i sabrà destriar lo bo de lo dolent. Perfecte! Noltros seurem tranquils esperant aquesta il.luminació general i així, quan tothom hagi estat il.luminat per la vostra miraculosa paraula, tots sabrem don ve la pudor, on és el carnatge podrit.Notau que usam les vostres paraules perquè ens entengueu, no perquè les creguem les més bones.

A més d'immaculada i redemptora, vos declarau màrtir Si ho voleu creure així...però lo que no podem admetre és que afirmeu que noltros rèiem quan vos aficaveu amb en Biel Maia.Són paraules vostres, no nostres. Fixau-vos que no heu dit el Batle passat, sinó un nom. No heu posat el dit sobre un càrrec, sinó sobre una persona. No, Comare, no rèiem perquè les vostres malgeniades no nos han fet mai rialles.

A més d'immaculada,redemptora i màrtir, vos declarau plena de sabiduria. Vos ho sabeu tot, les intencions dels altres, quins són el pagesos bons i quins els dolents, quins són els estraperlistes i quins els honrats. Tot ho sabeu!.

A més d'immaculada, redemptora,màrtir i plena de sabiduria,vos sentiu plena de justícia divina.Vos atribuiu la capacitat, l'autoritat i la solvència per dir que noltros hem emmetzinat el poble. Que sou parenta d'en Blai de Ses Piryes!.

A més d'immaculada, redemptora, màrtir, plena de sabiduria i de justícia divina, vos declarau part demunt totes les coses.Ningú no vos ha ajudat, sou independent, no feis reverències, no sou de cap partit i destapau o destapareu tots els embulls. Lo dit, comare, sou divina perquè Sor Magdalena ja mos explicava que tots aquests atributs eren propis de Déu.Quina sort hem tengut al nostre poble!Mos podem queixar de tenir males carreteres o d'haver de pagar l'escola dels nostros nins; però si pensam que vos tenim a vós...

Una pregunta, comare, Quan deis que sabeu el nom de la Mare de Déu, que és perquè vos sou la Mare de Déu? O Déu?.

Però no, no ho deveu esser, perquè don Pep de Sa Jordana, que tant va estimar els pagesos, mos deia que Déu no diu fals. I vós sí.

Noltros no demanàvem sa plaça, ni demanàvem res gratis, ni hi volíem posar un negoci. Si vos deis lo contrari serà perquè ho deveu voler interpretar d'aquesta manera, però no és així. Una cosa és lo que vos pot interessar que sigui i una altra molt distinta lo que és. Demanàvem un tros de plaça, proposàvem una forma de lloguer i ho volíem per a la Cooperativa. Sabeu què és una Cooperativa? Maldament s'assembla a un negoci que vos pogueu conèixer, no és un negoci com el que vos a lo millor pensau.

També és fals que siguem uns intermediaris, com el que vos deveu haver tengut oportunitat de conèixer. Però vos heu volgut fer creure que sí, que som uns intermediaris.No sabeu o no voleu entendre que noltros SOM pagesos i, si vos dignau creure les nostres paraules, dels

ELS REGIDORS D'UCD ES NEGAREN ASSISTIR AL PLE EXTRAORDINARI DEL 15 de MAIG.

Al·legant en un comunicat que presentaren al batle que no se sentien obligats a assistir a la sessió per no haver estat citats amb l'antelació que ordena la llei.

Segons aquesta a l'article 294 diu: les sessions extraordinàries hauran d'esser convocades en 48 hores d'antelació. I la convocatòria i ordre del dia segons el portaveu d'UCD - els havia estat entregada 24 hores abans del ple. A més-deia el comunicat-el senyor Antoni Llanares, delegat de la Colònia, no ha rebut res.

El batle es va expressar dient que ignorava els motius del perquè no l'havia rebuda. El mateix temps que aplaçava la sessió al dissabte proper, així serien les 48 hores que demanaven els d'UCD.

PLE EXTRAORDINARI 17 de MAIG.

Varen esser aprovats tots els acords per unanimitat.

A la fi l'ajuntament ha decidit tocar el tema de l'escola. En una moció presentada pel G.I. sobre la creació d'un parvulari per el proper curs 80-81. El lloc seria en principi Sa Central.

El nostre poble serà sempre el darrer, ja que el problema que té el Ministeri és l'econòmic, i no es pot permetre la construcció d'un centre estatal d'EGB; ja que segons la delegada els pressuposts no s'incrementen a la mateixa mesura que la demanda que hi ha de places escolars.

La nostra idea-diu la moció del G.I.- és que comencem per la implantació dels primers nivells, i que any a any es vagi ampliant progressivament.

El PSOE va proposar asfaltar els carrers Centro i Abeurador.

Amb un pressupost de 185.813pts. Cal afegir que en el ple ordinari del 29 de maig es va aprovar la reparació general dels carrers del poble, en una proposta que presentaren conjuntament el G.I i el PSOE per un pressupost màxim de 315.000pts.

El plaç per a la pavimentació de les voravies ha estat ampliat fins al 20 de novembre, a proposta del G.I.

Davant la preocupació general en front a l'increment dels actes delictius que el nostre poble ha experimentat darrerament.

En una moció, el G.I. proposà participar al governador la preocupació de l'ajuntament per la inseguretat en que es troben las viles de la part forana. La constatació de que les forces encarregades de la vigilància i represiò poc aconsegueixen per mantenir en la població el sentiment de protecció necessari per a la pau ciutadana. Suggereixen al Governador la possibilitat de reunir a tots els ajuntaments i Consell per establir criteris d'actuació.

ACORDS DEL PLE DEL 29 de MAIG.

Platja de Cala Mitjana.

Varen ser adjudicats de manera definitiva els drets

de la platja a favor del sr. Miguel Rosselló Sard.

Plaça de recaptador municipal: va ser adjudicada a favor de l'Únic que havia presentat la sol·licitud, Joan Cabrer Canet (En Joan Jutger)

Serveis deficitaris: sembla que algunes de les corporacions anteriors quan un servei no aconseguia els ingressos suficients s'augmentaven les quotes però no se rectificava l'ordenança. Per això el plenari va acordar encarregar una comissió que modificàs algunes d'aquestes ordenances que per aquestes raons han quedat totalment desfassades.

Proposta del G.I.: s'acordà envia el Excm. Sr. Ministre de Transports i Comunicacions, Governador Civil i President del C.G.I. una sol·licitud perquè sigui atorgada als residents de les illes la reducció de les tarifes aèries i marítimes equivalents a les de les illes Canaries.

Els canaris tenen una reducció del 30%, mentre nosaltres pagam el 90% de la tarifa.

Algunes observacions: Tots els acords presos en els dos darrers plenaris foren presos per unanimitat; cosa molt poc freqüent en política artanenca.

El G.I. va presentar tres propostes en el ple extraordinari, i cinc al ordinari, una conjunta amb el PSOE. Aquest amb presentà una en el extraordinari i una altra al ordinari. UCD no va presentar cap proposta.

A LA SESSIÓ EXTRAORDINARIA DEL 19 de JUNY

L'alcaldia acordà per unanimitat adquirir un ordinador per mecanitzar la feina dels padrons, per un cost total de 1.494.000pts. més la feina de confecció del programa per 200.000pts.

A proposta del G.I. s'editarà un nou full informatiu, com a separata de la revista BELLPUIG. Cal fer notar que cinc regidors d'UCD i un del PSOE s'oposaren a que el full fos totalment en mallorquí.

S'acordà per unanimitat que l'ajuntament contribuigués amb 170.000 pts. per a la adquisició d'una lanxa de salvament per a la Colònia de Sant Pere. I adquirí també material per una farmaciola de primera ajuda. Demanant així mateix a la "Cruz Roja del Mar" que crei un punt de socorrisme a la Colònia.

PLE ORDINARI DEL 26 de JUNY.

Per unanimitat s'acordà pavimentar en rajola la voravia de la platja de la Colònia.

L'ajuntament agraeix a la CAIXA i a l'ICE les ajudes per l'edició del llibre d'història de Mallorca adaptat als alumnes de segona etapa d'EGB d'Artà als quals serà distribuït el llibre. Les subvencions són de 50.000pts.

Després d'un fort debat sobre la creació d'un servei de Guarderia Rural, s'acordà postposar la decisió de crear-lo pel proper ple.

★ L'alcaldia ha rebut una sol·licitud d'una companyia de Jersey (Laight Railways Equipament and Supply Co.Lt) per tornar obrir les vies de tren en el troç entre Son Servera i Artà.

El trajecte el faria una locomotora amb un tren de petit tamany, per a fer excursions turístiques. S'haurien d'estrenyer les vies fins a 31 cm. i es farien tres desvios perquè els trens es poguessin creuar. i els edificis de les estacions renovat i adequats.

Aquest mini tren operaria de març fins a desembre. Segons aquesta companyia això suposaria un gran benefici econòmic pel poble d'Artà i Son Servera, augmentant molt l'interès turístic de la zona.

Quatre màquines de 7 tonelades cada una, construïdes des de l'any 1977 operen a una ciutat francesa amb molt d'èxit, però els llocs per on passa el tren seran inundats per a fer un embassament per a una base atòmica. Aquesta empresa es proposa dur el seu tren aquí, ja que hi ha vist un considerable interès econòmic.

Un 51% del capital seria espanyol; les màquines que que s'utilitzen són còpies a tamany reduït de trens antics i famosos. Cada cotxo pot dur 16 persones i el tren té en total una capacitat de 250 persones.

L'alcaldia ha decidit en principi aprovar les intencions de la companyia, sempre que aquest servei no ha d'impossibilitar la reanudació del servei normal del tren.

* * * *

MAESSU

PAPELERIA ESPECIALIZADA

Distribuidor de

Buffetti

MATERIAL RACIONAL
DE OFICINA

Gómez Ulla, 25
Teléfono 56 23 53
ARTA

★ Una companyia alemana s'interessa per uns terrenys d'Artà, i ha demanat a l'alcaldia si ho veuria amb bons ulls el projecte, i donaria permís per a fer l'urbanització. Així l'empresa podria començar a fer gestions per a la compra dels terrenys.

En principi els llocs que pareix que són els adequats per a emplaçar l'urbanització serien: Cala Estreta (Sa Duaia, la primera entrada que no té arena, abans de Cala Mitjana) i urbanització San Pedro 3ª fase (devers els Canons).

Les característiques de la zona nudista són:

Un lloc tancat per a naturistes.

Se construirien petits "bungalows" d'una planta per a famílies, no per a joves.

L'accés a la zona serà ben controlat, s'hi podrà entrar mitjançant una identificació, tant a la platja com a dins la urbanització.

Les edificacions seran aïllades amb una zona comercial.

TOMEU

ELECTRODOMESTICOS

RADIO Y TELEVISION

COMERCIAL

SANSALONI

Bicicletas · Velomotores · Motos y Motores Riego
Objeto regalo y Juguetes

Calle Recta, 2 - Teléfono 56 22 93

ARTA (Mallorca)

ELECTRODOMESTICOS
OBJETO REGALO

SANEAMIENTO.
CAJEFACCION

COMERCIAL **CANTÓ**

EXPOSICION Y VENTA:
Calle Méndez Núñez. 38
(Plaza de los Pinos)
Teléfono 56 32 38
CALA RATJADA

ALMACEN Y TALLER:
Calle Costa y Llobera. 25
Teléfono 56 20 58
ARTA

Instalaciones
Eléctricas

Instalaciones
Sanitarias

Eléctrica ARTÀ - LUX

Venta de Electrodomésticos en general

Avenida Costa y Llobera. 14
Teléfono 563308

ARTÀ (Mallorca)

GRAL GUED. 4
TELEFONO 55 06 33
MANACOR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
ACRISTALAMIENTOS EN GENERAL

REFLEXIONES

El juego político dentro de los sistemas democráticos encierran en cada período electoral verdaderas sorpresas, como se ha visto ahora en un plazo breve en varios países de nuestra Europa, con motivo de sus confrontaciones electorales, sorpresa que para mí realmente es la sal y pimienta del verdadero juego democrático, lo que confirma que en los sistemas políticos democráticos nunca hay vencedores ni vencidos, sino simplemente "apoderados" del poder, cuyo título lo otorga el pueblo a un determinado grupo o partido político, por un tiempo fijo y limitado.

Si nos ceñimos a nivel local, nuestro pueblo, Artá, la regla queda completamente confirmada, toda vez que en un período de treinta días, en elecciones celebradas de distinto signo, generales a Cortes y Municipales, el mismo electorado, dentro de los mismos porcentajes de votantes, dieron unos resultados completamente dispares en las dos confrontaciones. ¿Causas?, para mí varias y de distinto color.

En la confrontación para elecciones a Cortes, si bien se vota a personas, lo que realmente pasa sobre el electorado es el espíritu de partido, ideario que representan y el programa de Gobierno a realizar.

En las municipales y a los resultados me atengo, en nuestra primera confrontación democrática después de cuarenta años, los resultados fueron totalmente distintos a las Generales.

La primera causa y desde mi punto de vista personal fue la inmadurez política de nuestro pueblo, causa natural después del largo período transcurrido sin elecciones.

Esta inmadurez se refleja en que el electorado votó a las personas, no al partido que representaban, pesó enormemente la parte familiar, amistad, simpatía, compromisos personales, etc, etc, que la parte política, todas ellas causas naturales en muchas poblaciones rurales, en las que todos nos conocemos de manera personal.

Todo lo sucedido ¿ha sido beneficioso para nuestra comunidad artanense?. En el aspecto político y democrático creo que sí, ya que no hay que olvidar que si estamos dispuestos a conseguir, paso a paso la transformación hacia una sociedad totalmente democrática, éste es el camino, a pesar de todas las partes negativas que ello conlleva

y que algunas ya vemos aflorar, en perjuicio de esta comunidad que todos amamos y queremos lo mejor para ella, ARTA.

En nuestro pueblo, como en todos los de España, me refiero al ámbito político-municipal y de manera espacial en los pueblos rurales, hay cierto descontento en el electorado, al ver los ediles que forman nuestros ayuntamientos. La cooperación es difícil y cada representante de los grupos políticos, enfoca los problemas conforme al grupo al que representa, cuando esta actitud, casualmente es el espíritu de lo que debe ser una democracia. Gobernar y administrar por mayoría, la oposición ya de por sí se configura cual es su misión, en nuestro municipio hay tres grupos que forman el ayuntamiento, a saber, uno llamado INDEPENDIENTE con cinco nombres, siendo su número uno y hoy alcalde afiliado al P.S.M. y figura destacada de este partido a nivel insular. El P.S.O.E. con tres miembros y U.C.D. con cinco.

Tanto los afiliados al P.S.O.E. como los afiliados a U.C.D. sus idearios políticos son claros y bien definidos, siendo estos partidos los más importantes tanto a nivel local, como provincial o nacional, con representación a todos los niveles en todas las poblaciones de nuestra nación.

Ante esta composición de nuestro ayuntamiento me pregunto ¿se puede desarrollar la administración municipal?.

El problema no es nada fácil, con un 5, 3,5, es muy difícil desarrollar una política de unidad. Todos los grupos, en parte, dependen de sus partidos políticos, U.C.D., P.S.O.E. y P.S.M.

Los llamados independientes, su número uno, depende totalmente de su partido el PSM y no del grupo de independientes, dígame lo que se diga o demostrar en apariencia que realmente no es.

Ante esta perspectiva, ¿hay o no posibilidad de conseguir esta necesaria colaboración a nivel local con este 5,3,5,?. Yo creo firmemente que sí, pero creo conveniente dejar el tema para un próximo artículo, para poderlo tratar a fondo, por ahora sólo dejar bien sentado que a pesar de el "nosotros" en vez del "yo", estimo que puede haber unidad de trabajo en bien de nuestro pueblo.

OTANO

CORRUPCION

Se ha dicho y escrito muchas veces que lo peor de la herencia franquista no ha sido ni la represión ni la violencia ni la falta de libertades, sino el envilecimiento moral de toda la población española la generalización de la corrupción, la aceptación de ese envilecimiento como norma y el arraigo que en todas las cabezas tomó la idea de la falta de honradez como norma de conducta.

Ha pasado el franquismo, estamos en el camino de la democracia formal, pero aquellos hábitos mentales siguen siendo operativos. Todos pensamos de los demás que son corruptos. Si vemos a un concejal con un promotor de viviendas, aunque estén tomando un café y hablando de temas intrascendentes automáticamente pensamos que están planeando un turbio negocio a través del municipio, o por su medio, si vemos la compra de un camión para recogidas de basuras, necesario a todas luces, o una emisora, menos necesaria según mi forma de ver, todos pensamos en las comisiones del alcalde o los concejales y esto es con mucho lo más grave en una población pequeña como la nuestra, en la que todos nos conocemos e interrelacionamos, y por tanto siempre es posible deducir una convivencia culpable y una posible relación corrompida. Creo que era en "El Alcalde de Zalamea" donde se decía: ¿Visteis algún villano que no fuera malicioso?. La malicia, la maledicencia, el juicio temerario, nacidos, en gran parte justificadamente tras cuarenta años de dictadura, va a ser muy difícil de desterrar de entre nosotros y habrá de pasar algún tiempo, hasta que se vea que los juicios temerarios no se traducen en realidades para que los abandonemos. Y lo malo es que, salvo que nuestros ediles, nuestras autoridades se aislen o encierren en torres de marfil, estarán impotentes ante esa murmuración que circula por nuestro pueblo, murmuración nacida de la pereza mental de los que la propagan.

Está muy bien que a los políticos se les controle, se les vigile incluso, se esté a la expectativa del buen o mal uso que hagan de la función pública, pero de ahí a presuponer que todo hombre público, es como

una mujer de la vida, de la que hay que pensar mal para acertar y que no piensa sino en su medro y lucro personal, va un abismo. No es ese el gran mal de los actuales miembros de nuestro consistorio, sino su falta de práctica en el arte del cual han empezado su aprendizaje.

De otra parte parece increíble que lo que antes, en el franquismo, se aceptaba como categoría social admisible, el robo, el cohecho, la corrupción, incluso cuando existían pruebas, ahora la mera fabulación o conjetura de que eso podría ser, se da por hecho y como motivo para la descalificación personal.

Cuando los políticos deciden asignarse unas retribuciones, la gente se rasga las vestiduras, porque los presupuestos y las instituciones se utilicen para eso, y son aquellas mismas gentes que aceptan con una sonrisa la evidencia de un negocio sucio de miles o de cientos de millones, llevados a cabo a través de esas instituciones públicas. Y es que el gran pecado capital de nuestra sociedad, a parte de la envidia, ha sido la pereza mental.

Los españoles estábamos acostumbrados a que los políticos robaran. A lo que no estaban acostumbrados era a que cobraran. Esa misma pereza mental no se ha molestado en variar sus esquemas y baremos mentales a la nueva situación a la que sigue aplicando los moldes del pasado, sin que para su desgracia contemple ni siquiera como posibilidad, el que la nueva situación de democracia, aparte sus grandes defectos, tiene la virtud de hacer aflorar otra clase política, cualitativamente distinta de la anterior, en la que la corrupción no es ya la nota dominante, ni tan siquiera secundaria, en la medida en que sabe que el menor escándalo económico demostrado o presuntamente razonable puede terminar con la carrera política del interesado.

Tras un año de gestión de la nueva clase de políticos, ¿no les parece señores, al menos prematuro, para impartir acreditaciones de corrupción de nuestra corporación municipal?.

OREL.

Saneamiento y Calefacción - Carpintería Metálica

Tel.: Taller 562050
Particular 562390

SANIMETAL

EXPOSICIÓN
Y
VENTA

TALLER
Y
ALMACÉN

Costa y Llobera, s/n. ARTA (Mallorca) C/. Abrevadero, 7

MUEBLES DE COCINA

MARCOS Y PUERTAS

Francisco Nicolau Cabrer

Calle Gómez Ulla, 38 - Teléfono 56 20 51 - ARTA

Sr. Director:

El Grup Independents se sent obligat a dirigir-se als lectors de BELLPUIG i artanencs en general, a causa d'unues al·lusions i informacions que, al nostre parer, necessiten un aclariment. No pretenim, de cap de les maneres, entrar en polèmiques. Unicament volem donar una informació adicional amb la idea de facilitar al lector la tasca de formar-se una opinió com més sòlida millor dels assumptes públics que ens afecten a tots. També creim de justícia procurar que la feina que tiram en vant, com a grup que duu la iniciativa de la gestió municipal, sigui jutjada amb el rigor que dona la visió de la totalitat dels elements que la conformen.

La Comare Beneta a la pàgina 4 de la darrera edició i en relació a l'assumpte de la sol·licitud de la Cooperativa de pagesos, incorre en unes inexactituds que voldríem corregir.

Nosaltres votàrem sí a la proposta d'admissió a tràmit d'una sol·licitud de la Cooperativa per usar un tros de la plaça del bestiar on hi volien instal·lar un refrededor de llet per poder comercialitzar, directament i conjunta, la que produeixen les granjes dels socis afiliats. Ells proposaven que el cost de les obres a fer per convertir la porxada actual en un magatzem apte el qual seria sempre de propietat municipal, anàs en concepte del lloguer corresponent a 10 anys. Per tant no ho demanaven gratuïtament. Com s'ha dit, votàrem a favor de l'admissió a tràmit, cosa molt distinta a vot-sí a la concessió o a les condicions de lloguer que proposaven. Si haguéssim hagut de votar això possiblement també haguéssim votat a favor perquè, com es dirà, la Candidatura havia estudiat el tema a fons. Però es votava l'inici de l'expedient i el votàren perquè s'acomplissin tots i cada un dels requisits legals, entre els quals hi ha un plaç d'informació pública, al final del qual hi hauria hagut el pronunciament (ara sí) de la Corporació sobre la totalitat de la proposta que al principi d'aquest paràgraf hem resumit. Fins aquí la simple informació.

En relació a la interpretació que la Comare dona del tema ("passar factura en es Batle per haver-li donat es vots", "el que tractau era de passar factura"), la respectam, però no només no la compartim sinó que la creim errada. ¿És que la Comare ha oblidat que l'acord va ser prèss per unanimitat? ¿No li sembla que aquesta unanimitat invalida això de "passar factura"? ¿No és un poc massa estrany que el PSOE i UCD vulguin "pagar" aquest "deute" nostre? ¿No serà que el tal "deute" únicament l'ha imaginat la Comare?

Però encara volem aclarir més el tema. Els pagesos, membres de tot dret de la nostra Candidatura, no necessiten recórrer a "passar factura" perquè no varen comprar-vendre cap vot. La nostra Candidatura no funciona així i qui ho pot dir som nosaltres i aposta ho deim. Ells, com els membres de la Candidatura, anassin o no a la llista, intervengueren en tot el procés electoral

i intervenen en la gestió que el Grup Independents, a través del seus membres a l'ajuntament, aporta perquè el poble vagi envant. Gestió que pretén, d'acord amb el nostre programa, ésser progressista, nacionalista i acordada a les veritables necessitats del poble. No som perfectes però tenim l'honesta convicció que, globalment i de forma especial en aquest cas, la nostra actuació obeeix a aquests postulats.

Hem dit que respectam la interpretació de qualsevol persona, en aquest cas la de la Comare. Lamentam, això no obstant, que es muntin opinions per divulgar-les des de mitjans públics, tenint una base tan deficient com ha demostrat el comentarista en el cas que ens ocupa.

Més agreuja encara el problema, és la nostra opinió que l'esmentat cronista no hagi fet el més mínim esforç per aconseguir tota la informació. La Comare no pot dir que li han amagat la informació, ni que li han posat obstacles per obtenir-la, ni que li hagi estat massa difícil saber on anar a cercar-la. La Comare, si ho vol dir, haurà de confessar que no ha anat a cercar tots els elements. Això és greu per una veu que cerca o obté la ressonància pública que ofereixen les pàgines de BELLPUIG. És greu perquè pot confondre, intoxicar i, sí Comare, emmetzinar l'opinió pública.

Sr. Director, si la Comare hagués intentat aplegar tots els aspectes de la notícia hauria sabut del debat intern a què la nostra Candidatura havia sotmès la proposta i quins pros i contres consideràvem. El mateix hauria pogut saber, és de suposar, si hagués anat a cercar la postura del PSOE i UCD. Hauria sabut els motius perquè els pagesos intentaven el que intentaven i també hauria sabut perquè s'ha, finalment, estroncat l'esperança que suposava un plantejament tan valent com el que feia la Cooperativa i del qual l'aspecte del local era una peça d'un mecanisme més ambiciós amb uns objectius molt clars i d'un progressisme creim que indiscutible. Estam ben segurs que això hauria tengut moltíssima més saba periodística que no la cadena de desqualificacions i desacreditacions gratuïtes que, opinam, ha escampat la Comare. Però si la Comare, sr. Director, ha triat aquest camí no serem nosaltres que li posem cap obstacle perquè el segueixi. El que sí hauria de quedar ben clar és que el nostre camí no és el que diu la Comare ni és igual al seu. És ben distint i té uns altres objectius menys mesquins que els que la Comare imagina. Ja ho demostraran els fets.

No hem acabat, sr. Director. També ens hem de referir a un altre cronista que presenta una manca d'informació similar i que igualment hauria pogut corregir amb tota facilitat si hagués intentat aclarir-ho. Ens referim al sr. Jordà, cronista de la Colònia.

Efectivament, hi ha pous no tan llunyans com els de S'Ametllerar. Les coneixem. Per poc que hagués intentat recopilar una mica més d'informació hauria sabut quins impediments hi ha, de moment, per aprofitar-los. Impediments tècnics avalats per un informe d'un facultatiu especialista i per altre dos informes del "Instituto Geológico y Minero de España": un de general sobre la capa-

(segueix pàg. 9)

HOY CON...

MARGARITA MARTI FERRER

Una niña escayolada desde el año pasado.

Cuando llego a su casa, la niña está viendo la televisión. Ponen una película de Harold Lloyd. Espero.

-¿Qué edad tienes?

-Tengo 8 años y el mes que viene tenía que hacer la primera Comunión.

-Y ahora, ¿qué vas a hacer?

-La haré el año que viene, junto a mi hermano.

-Me vas a decir, ¿cómo te hiciste daño?

-Sí, me caí de la higuera. (Su madre interviene y me dice: efectivamente se cayó de una higuera). Me enseña el parte facultativo, puedo leer: Rotura de tibia izquierda, 3 de Noviembre de 1979.

-¿Cuánto tiempo llevas te la escayola?

-Pues, exactamente 83 días, luego anduve con bastón 22 días.

-Y, ¿qué pasó luego? ¿te volviste a caer?

-Sí, me caí otra vez el día 22 de Febrero. Desde entonces llevo medio cuerpo escayolado. (La madre me enseña el parte: Fractura de fémur izquierdo). Se le tuvieron que poner tres tornillos.

-Margarita, ¿no te aburres?

-Sí, mucho, mucho, bueno no.

-!....!

-Es que cada día, vienen a verme mis amiguitas.

-Y, ¿qué hacéis?

-Jugamos con muñecas.

-¿Estudias?

-Sí, claro. Hago el 3º de EGB. (La maestra le lleva trabajo a casa y sigue el curso). Por indicación de la señorita, está copiando una "rondaia mallorquina". Para su edad, tiene una excelente caligrafía).

Me dice su madre, que una amigueta un poco mayor, le da clase a Margarita.

-¿Cuánto tiempo dura cada clase?

-Dura una hora y media, tres veces por semana.

-¿Y las calificaciones?

-Cuando la primera rotura, iba a la escuela con una silla de ruedas y cada mes tenía calificación. Desde la segunda rotura, no me han traído ninguna.

-Y ¿qué dice el Doctor?

-Mañana vamos a Palma y quizás me quiten algo de yeso.

-Margarita, que te mejores.

-Gracias, igualmente.

(Yo no estoy enfermo).

de 1980, en el Centro Cultural de la Colonia de San Pedro.

CLASIFICACION FINAL

1º- Jaime Garau, del Club Centro Cultural San Pedro.

2º- José Calvo, del Club St. ma. Trinidad de Palma.

3º- Lucas Rosselló, del Club Oratoriana de Palma.

4º- Rafael Formoselle, del Club Siglo XX de Palma.

• El día 17 p.p. vimos por primera vez, a nuestro guardia municipal, equipado con un flamante radio-teléfono. (Ojalá sirva para algo).

• Día 1º de Mayo, el Centro Cultural organizó una romería a la Ermita de Artà. Participaron 65 personas, entre niños y mayores. Hubo paella para todos y un interesante partido de fútbol.

• La Delegación de Cruz Roja en la Colonia ha solicitado del Club Náutico, la concesión de un puesto de amarre, para una embarcación de salvamento. De momento no se ha recibido contestación por escrito, aunque verbalmente dijeron que estaban de acuerdo.

La Delegación C.R.M. está formada por: Delegado: Jaime Sansó Llull. Secretario: Gabriel Jordá Manresa. Vocal del mar: Lorenzo Planisi Ginard. Vocal de la juventud: Antonio Rosa Molina y Vocal de Socorrismo: Gabriela Genovard Orell.

• L'EXPOSICIO D'EN JOAN MESQUIDA

En el Centre Cultural de la Colònia de Sant Pere d' Artà, el paisatgista local Joan Mesquida inaugura dia 21 de juny una bella mostra de les seves obres dotades d'una felicitat captació

NOTICIARIO

• Recibida una comunicación que transcribo textualmente: "Delegación Nacional de Educación Física y Deportes Federación Provincial de Tennis de Mesa de Baleares.

Final del campeonato de Baleares 1980.

Individual infantil celebrado el día 25 de mayo

(ve de la pàg. 4).

que no hem fet estraperlo i dels qui s'aixequen prest a munyir.

Mos acusau de voler enganar els pagesos, de voler-vos molt de mal, d'aprofitar-mos de tenir-ho bé amb el batle... comare, amb tots els respectes què teniu el cap clar? Perquè ja només falta sentir allò del "Contubernio Judeo Masónico-Marxista" i que, com anyell perseguit i difamat vos dirigieu amb resignació a la creu del sacrifici i ja es cuidarà la Història de fer-vos justícia.

Comare, poques i clares. No vos volem seguir en el vostre joc. Voleu agredir?, agrediu. Noltros no. No tenim res a discutir amb vós

Les explicacions les donam als pagesos i ells saben que tot ho duim ben clar. Si voleu escriu, escriviu. Si mos voleu cercar les passigolles, cercau-les-mos. Feis lo que voleu. Però no digueu falsedats, no mos atribueu odi, ni malvolences, ni mos acuseu de lo que no feim i a més sense proves. No repassarem la col·lecció de BELLPUIG per saber res de vós. Ja ha bastat bé amb els dos darrers números.

I no cregueu que no hi hagi res amb què estar d'acord. Quan deis vos qui sou i que noltros som qui som, la raó vos passa per damunt. I quan deis que el poble donarà la raó a qui la té, n'estam tan segurs com hi pogueu estar vos. I a més, ben tranquils.

Salut i llarga vida, Comare divina.

ESTOL DE PAGESOS.

(ve de la pàg. 9)

citad del subsòl colonier i l'altre referit a un pou concret que en opinió d'alguns, entre ells el seu propietari, sobrava per proveir al poble. Deim "demoent" perquè el procés està obert i hem fet, feim i ferem les oportunes gestions per aclarir si realment hi ha una solució alternativa. Es fixi, sr. Director, que parlem de solucions.

D'aquest procés de recerca, el Sr. Jordà hauria pogut aclarir fidelment tots els detalls, alguns ben saborosos, si ho hagués provat. També hauria sabut quin motiu hi havia per parlar de 150pts/m3 i no de 114. Motiu que no té res a veure amb la ignorància i que creim que no és massa difícil d'imaginar. També volem aclarir que el cronista que informa i reflecteix el que sent a la sessió, no mereix cap "no tiene idea" que la suficiència del Sr. Jordà li encfloca creim que injustament.

Perdonau sr. Director, que hàgim abusat de la vostra hospitalitat, però és que tenim la convicció que les opinions de caràcter públic no han de ser incompletes. Com més dades es treguin a rotlo més sòlida i formativa serà l'opinió. No fer-ho així pot resultar perjudicial i amb aquesta carta hem intentat evitar que les darreres opinions de la Comare i del Sr. Jordà, per incompletes, ho fossin.

Sempre a la vostra disposició.

Grup Independents.

d'un bon dibuix, d'un somieig colorista que en res ni per res fuig de les realitats de la llum del nostre paisatge, d'una magnífica realització dels temes escollits.

Està dedicada aquesta exposició a la memòria d'Eduard Francés Camps, amb el qual ens unia una bona amistad, més profunda en els dos pintors que sabien del seu bon quefer.

M'agradaria dir que en les belles arts i, tal volta, especialment dins la pintura (i d'això ens parla la història silenciosa), l'esser autodidacta és més bé un qualitat innata, si arriba a la qualitat que ha arribat Mesquida. Sense dubtes no es pot esser autodidacta en les formacions universitàries, puix per arribar als coneixements actuals són necessaris els segles que han transcorregut per aconseguir-ho. De totes formes, el format pot seguir avançant en sentit personal i acadèmic.

Dins el ram de les belles arts un esperit observador, una ment diàfana de forta personalitat, més o manco ràpidament pot arribar a dominar les tècniques del bon quefer i formar la seva manera i precisió artística. Es el cas de Mesquida, del Mesquida pacient que des de la seva primera joventut afinà que, en la llunyania de la seva vida, arribaria a perfeccionar el seu quefer. Cosa que ha aconseguida, duent a la tela, amb una interpretació molt assenyada, el color i la magnitud de captació difícil de la bellesa.

Garcias i Blanes

Nacimientos.-

- Día 14 Mayo.- María Antonia Gayá Vives, de Andrés y Antonia.C.del Pontarró,50.
Día 16.- Sebastián Oanús Femenías, de Juan y Margarita C/ R.Llull, 38.
Día 16.- Jorge Cabello Molina, de Francisco y Angustias. C/ Gral.Aranda,61.
Día 17.- María-Rosa Cantó Espot, de Jerónimo y Ramona.C/ Gral.Franco, 58.
Día 20.- Pedro Ginard Llabrés, de Pedro y Antonia.C/ 31 de Marzo,22-18.
Día 22.- Irene Gili Pérez, de Bartolomé y Plácida-Angela Av.de Costa y Llobera, 38-19.
Día 24.- David Barrientos Sabido, de María-Victoria.C/ del Figuerol,2.
Día 25.- Margarita Canet Gil, de Melchor y Balbina-Francisca.C/ R.Pidal,17.
Día 27.- Cristina Alzamora Ocaña, de Antonio y Ascensión.C/ R.Blancs, 9.
Día 9 de junio.- Jaime Sureda Femenías, de Gabriel y Catalina.C/ Pou Nou,8.
Día 18.-María-Virginia Fuster Lorenzo, de Miguel y Virginia.C/ Juan XXIII,15.
Día 20.-Tomás Mayal Cruz, de Fernando y Rosa.Av.de Costa y Llobera,10-18-C.

Matrimonios.-

- Día 11 de mayo.- Rafael Bisquerra Alzina con Catalina Prohens Bauzá.
Día 17.- Manuel Bonín Vives con Antonia Fuster Santandreu.
Día 24.- José Fuentes Quero con Margarita Ribot Torrens.
Día 17 de junio.- Antonio Espinosa Pastor con Ascensión Pérez Molina.

Defunciones.-

- Día 12 de mayo.- Gabriel Genovard Carrió,a)Sineu, soltero, de 78 años.C/ Era Vela,1.
Día 15.- Miguel Jaume Canet,a) Pistola, casado, de 67 años.C/ 31 de marzo, 26.
Día 17.- Mateo Morey Blanes,a)Reig, viudo, de 85 años.C/ de Mestre Andreu, 8.
Día 17.- Purificación Alfonso Barberá, viuda, de 72 años C/ Gran Via,8.
Día 27.- Antonia Bisquerra Ramis, a)Carbona, soltera.C/ DeBalmes,1.de 81 años de edad.
Día 10 de junio.- Antonio Juan Payeras,a)Galbis, casado, C/ Son Servera,12.De 68 años de edad.
Día 11.-Gabriel Ferrer Ferragut,a)Ferrer, de 77 años. C/ R.Blancs,48.
Día 12.- Jaime Canet Fiol,a) Cantes, casado, de 76 años C/.Cruz,2.
Día 16.- Antonia Llisteras Torres,a)Hostela, soltera, de 86 años.C/ R.Blancs,48.
Día 20.- Isabel Galafé Galafé,soltera,religiosa,de 86 años.C/de la Caridad,11.

CATALINA TH. BONNIN
GRADUADO SOCIAL COLEGIADO

ASESORIA LABORAL
SEGURIDAD SOCIAL
SEGUROS EN GENERAL

C/. Quatre Cantons, 5 - Tel. 56 80 82
ART A (Balears)

FUTBOL

Según nos consta, con mucho entusiasmo y gran labor de equipo se están desarrollando las labores de fichajes, propuestas y un etc. de trabajos por muchos no vistos, a lo que a la próxima temporada, nos pueden deparar nuestros equipos.

Decimos labor de "equipo" ya que al parecer muchas de las gestiones y decisiones que se están tomando son de común acuerdo entre directiva y "veteranos" del Artá.

No hace mucho tiempo nos comunicaron que en una reunión entre jugadores como: Cabrer, Mas, caro, Hernández, Artigues, Chiqui, Sancho, Miguel y la directiva, hubo su pequeño lío; pero que grata sorpresa al saber que este lío fue porque los citados jugadores (y posiblemente otros), daban carta blanca a sus fichajes, y más aún se opusieron rotundamente a percibir una peseta alegando que ellos eran de Artá, se sentían muy del pueblo, y lo querían todo para el pueblo.

Seguro que el aficionado que lea estas líneas pensará y exclamará "mier..." eso no se lo cree ni él; pero no termina aquí la gesta, ya que al suplicar varias veces la directiva a los jugadores que admitiesen algo de ficha o prima, alguno de ellos dió la cantidad íntegra al club y varios o todos una cantidad muy respetable, seguro que estos jugadores serán muy buenos aficionados.

Desde estas líneas de BELLPUIG nuestra más cordial felicitación a todos ellos.

Todo el mundo se preguntará que pasará cuando se fichan a jugadores de otros lares, o alguno de pueblo, a los cuales habrá que darles cierta respetable suma. Como hemos dicho al principio se está desarrollando una labor de equipo y sobre todo para el equipo, y de ello están completamente enterados nuestros jugadores, por lo cual si a esta persona que muchos aficionados piensan que hay que darle alguna cantidad, será porque se ha hecho acreedor de ella, y por supuesto con el acuerdo de los citados jugadores locales.

La directiva ofreció a los componentes actuales unas gratificaciones por los partidos ganados en casa, e igualmente para los empatados y ganados en sus desplazamientos. Por contra se impondrá una sanción de 500pts., al jugador que injustificadamente no asista a un entrenamiento o se haga merecedor de una tarjeta. (No habrá pensado la directiva con sanciones para ciertos espectadores?). de todas formas nos parece una muy acertada decisión.

En nuestra pasada edición al publicar los nombres de los integrantes de la actual directiva, por error se nombró a Gabriel Riera, cuando debía ser nuestro popular Gabriel Moyá, y por idénticas circunstancias se dejó de citar al nuevo Vice-presidente y gran aficionado Juan Esteve.

el tema de los fichajes parece va completándose y en los últimos días han estampado su firma por el C.D. Artá los siguientes jugadores: Lobato (dos hermanos), Domenge (portero del S. Servera), R. Amer y también el entrenador hasta ahora del serverense Gelabert.

El Artá participó en estas últimas fechas en un torneo internacional que se celebró en la vecina villa del Capdepera, entre los equipos del Escolar, Artá y un equipo de Duisburg (alemán y aficionado). Los resultados de los partidos fueron los siguientes:

Escolar 2 - Artá 2

Artá 2 - Duisburg (amateur) 1

Escolar 3 - Duisburg 3

Esperemos que no ocurra como la pasada campaña en donde obteníamos los torneos veraniegos pero luego en la confrontación liguera no estuvimos a la altura que del C.D. Artá se esperaba.

HIDRORADIESTESIA

Estudios radiestésicos de aguas subterráneas garantizando el caudal. Respeten las aguas subterráneas. No las contamine, su salud depende del agua potable. Estudios de localización de ondas y rayos nocivos. Los rayos nocivos son destructores de la salud pública, defienda su organismo de las nefastas radiaciones nocivas. Los rayos nocivos afectan directamente al desarrollo de la vida vegetal y animal.

PARA MAS INFORMACION DIRIJANSE POR ESCRITO A (HIDRORADIESTESIA)

D. Miguel Morey Lliteras. Calle Pontarró, 33. Tel. 26 21 17 - Artá (Mallorca)

Muebles BAUZÁ

DAMIAN BAUZA

Fábrica:
C/ Bajo Riera, 10 y 12

MANACOR (Mallorca)

Exposiciones:
C/ Gral. Franco, 26
Teléfono 55 03 50
C/ 18 de Julio, 13
Teléfono 55 05 23

CILISMO

Inauguración del club CICLISTA ATANENSE.

Homenajeando al que fué gran corredor, Bartolomé Flaquer, el pasado 25 de mayo, tuvo lugar la inauguración del club CICLISTA ARTANENSE. El bar Manix está de enhorabuena, tanto por las facilidades dadas a los nuevos componentes del club, como en la amabilidad del propietario a los seguidores de dicho deporte, aunque el mismo diga que lo hace como buen aficionado; que de carreras ciclistas poco entiende; pero una vez más una persona saltó y dió la cara para y por el deporte.

Como decíamos y en honor a Flaquer, se disputó en la soleada mañana un primer sector, en línea: Artá, Colonia de San Pedro, Betlem, Colonia y Artá, la carrera para aficionados y la clasificación fue: Becerra, J. Pou y Crespi.

Por la tarde se disputaron los correspondientes circuitos a la villa en las distintas categorías.

Locales: Sinto Mayol, Sebastián Massanet, Guillermo Casellas.

Veteranos: Gelabert, Censla, Timoner.

Aficionados: 55 vueltas al circuito interurbano, desarrolladas a buen tren y al final de tan competitivo circuito fue el siguiente: Caldenty, Pou y Crespi. El vencedor absoluto de la prueba después de las pruebas celebradas en la mañana y en la tarde fue CALDENTY.

La composición del club CICLISTA ARTANENSE quedó formada como sigue:

Presidente de honor: GUILLERMO BUJOSA

Presidente: LUIS FERRER.

Vice-presidente: ANTONIO PASCUAL

Secretario: MANOLO LLANERAS

Tesorero: PEDRO JUAN

Vocales: LUIS GOMILA; L'AMO MIGUEL GALLINETA;

TOMEU ROTLET; GUILLERMO FERRAGUT; MATEO FERRER;

GABRIEL SUREDA y JUAN CLADERA.

Massajista: RAFAEL ROTLET.

Director técnico: BARTOLOME SASTRE.

La cantera actual del club:

Cadetes: Sebastián Massanet, Guillermo Casellas y "Gonzalo".

Infantiles: Jacinto Mayol, Miguel Pastor, José Puente, Gabriel Gayá.

Juveniles: Julián Casellas.

CASA NAVAL

BAR-RESTAURANTE

URBANIZACION BETLEM

COLONIA SAN PEDRO
(Nueva dirección)

Abierto todo el año.

Salón para banquetes y bodas.

Sauna y piscina climatizada.

Pistas de tenis.

